Ч. 287. Второк 24 грудня 1902 (6 січня 1903) Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Угодові конференциї. — З краєвих соймів. — З Македонії. — Італїяньский проект закона о розводах.)

Наради ческо-німецкої угодової конференциї розпочали ся в суботу по полудни, о годині $3^1/_2$. Взяли в них участь також міністри др. Кербер, др. Гартель і др. Резек. Наради відкрив президент міністрів др. Кербер коротκою промовою, в котрій згадав о заключеню австро-угорскої угоди, а відтак висказав бажанє, аби також наради розпочинаючої ся конференциї довели до успішного вислїду. Др. Функе іменем німецких послів з Чехії заявив, що Німцї все були готові до угодових переговорів, але піднїс, що ті наради можуть відбувати ся лише на основі німецких предложень. П. Кіярі іменем німецких послів з Моравп заявив також, що ческий мемориял не може бути підставою до нарад, бо стоїть в суперечности з поглядами Німців. Дальше сказав, що на тій заяві обмежає ся участь моравских Німців в конференциї, бо в дальшій дискусиї не возьмуть участи. П. Пацак іменем ческих послів заявив, що годить ся з висказом п. президента мінїстрів, аби справи, які має розглянути конференция, полагоджувано постепенно. Дальше піднїс, що Чехи бажають собі управильненя язикової справи не лише в Чехії і на Мораві, але також і на Шлезку, а крім того у всїх краях, де мешкають Славяни. Супротив заяви дра Функого міг би бесїдник жадати, аби лише ческий мемориял був підставою нарад, але того не робить, бо то було би розбитєм конференциї. Правительство заповідає нове предложенє і Чехи хотять ждати. — Ґр. Сильва-Тарука іменем консервативної шляхти заявляє, що доложить всїх сил, аби угодова робота принесла успіх. По зложених заявах ще кількох бесїдників в тім самім дусї, закінчено перше засїданє конференциї. Відтак запросив ґр. Кербер членів конференциї з Морави на нинї на годину 10 рано, а з Чехії на 3 по полудни.

Після послїдних депеш, відрочено в четвер сесию в соймах: шлезкім, ческім, низшоавстрийскім, істрийскім і зальцбурскім. Всюди принято провізорию буджетову, в соймі ческім додаток від пива в висоті 1 кор. 70 с., в соймі зальцбурскім нову ординацию виборчу без куриї загального голосованя. В істрийскім соймі відкинено проєкт на полученє Істриї з Трієстом.

В Македонії, в монастирскім вілаєтї, не перестають турецкі звірства і насильства. Нові вояки прибувають заєдно для скріпленя тих турецких віддїлів, шо стоять вже на християньских селах. В кождім більшім селї єсть по 120 до 180 вояків. Доми замінені в касарнї і селяни доведені до крайної нужди. Оба македоньскі комітети видали відозви, в котрих благають прийти на поміч македоньским збігцям, котрих число постійно збільшає ся.

Як звістно, предложило італїяньске правительство парляментови проєкт закона о розводах. Проєкт той передано до розгляду окремій парляментарній комісиї. Та комісия відкинула проєкт більшостию пятьох голосів против трех. Коли палата послів потвердить то рішенє комісиї, то такий конець справи буде тяжкою поражкою для кабінету, бо сам президент мінїстрів Цанарделї піддержує проєкт закона о розводах, надїючи ся скріпити ним своє положенє і притягнути на свою сторону крайні сторонництва палати. Однако показало ся, що не лише однї клерикали суть противниками згаданого закона; против него виступають енерґічно і лїберали, так що президент мінїстрів догодив хиба социялїстам і крайним сторонництвам палати.

---

31)

ВЕЛИКОДНА ЛЇХТАРНЯ.

(З румуньского — І. Л. Караджіяле)

(Конець).

Сверлик витягає з дверий обмежено чотирокутний кусник. Висуваєсь велика жилава рука. Та заким она доторкуєсь засуви, за котрою глядає, відзивають ся два оклики, між тим коли Зібаль вільний конець петлї обвязує кріпко довкола важкої колоди при пивничних дверех.

Лапка була придумана штудерно: довгий мотуз, прикріплений одним кінцем до колоди; в відповіднім віддаленю, якраз в місци, де мав щезнути вирізаний квадрат, находилась петля, котру Лейба держав лївою рукою отворену, підчас коли правою вхопив за остальну часть мотуза. В даній хвили Лейба зашморгнув петлю, вхопив швидко обома руками вільний конець і з найбільшою натугою витягнув цїле рамя до середини.

В одну мить операция була готова. Два оклики товаришили їй, один болю а другий триюмфу: рука була „поцїлена“.

Потім було чути, як віддаляють ся чиїсь кроки. Спільники Юрка полишили зловлену так хитро жертву Зібалеви.

Жид поспішив до гостинної, взяв лямпу і певним скрутом підсунув кніт до гори. Сьвітло, укриване доси в решітцї, виступило весело та побідоносно в гору і надало туманному окруженю виразне житє.

Зібаль ступив з лямпою до сїний. Розбійник стогнав тяжко. По руцї було пізнати, що він зрік ся безхосенного опору. Рука напучнявіла а пальцї закривились, якби хотіли щось дістати. Жид зближив до них лямпу. Єго прошибла дрож — пропасниця вернула. Тремтячи, нахилив лямпу за сильно, так що доторкнув ся горячим склом руки розбійника — сильний корч пальців, сполучений з болїстним криком, що роздирав уха....

Лейба підскочив в гору.... з его очий сьвітило ексцентричне вітхненє. Вибухнув голосним реготом, аж страшний гомін пішов по сїнях, і удав ся швидко до шинку.

Свитав ранок.

Сура зірвала ся нагло.... здавало ся їй, немов почула крізь сон страшенний крик.... Лейби не було в комнатї. Всї події попередного дня перейшли їй крізь голову. Стало ся якесь лихо! Вискочила з ліжка і засьвітила. Ліжко Лейби не було ворухнене. Він зовсїм не клав ся.

Де він? Жінка глянула крізь вікно. На горі напротив бачила рій малих та рухливих сьвітил, котрі пересувались, підскакували, тут щезали, там знов виринали.... Люди вертали з всеночного.

Сура відчинила трохи вікно; нараз почула глухий стогін під брамою. Перелякана зійшла малими східцями до сїний — були осьвітлені. Коли станула на порозї, остовпіла на страшний вид.

На деревлянім стільци сидів Лейба, з лїктями на колїнах, та сперши на руках бороду. Як учений, що з мішанини кількох первнів силкуєсь дослїдити скрутну тайну природи, за якою глядає так довго, так Лейба вплив очи на чорний, безобразний предмет, що висїв у воздусї, а під ним на иншім стільци горіла у відповідній висотї лямпа.

Не кліпаючи віями приглядаєсь Зібаль знищеню руки, котра певно була-б єго не пощадила. Витя нещасливця із надвору він не чув; те, що він тепер бачив, зворушувало єго до того степеня, що ледви ще міг чути. Зібаль слїдив з ненаситною жаждою всі корченя, всї дивні згиби пальців, аж доки цїлковито не обімлїли — глядів як на ноги хруща, котрі серед іграшки жорстокої дитини вивихають ся, видовжають ся і в неописаний спосіб тріпочуть ся, сильно, відтак поволїйше, цїлком поволи, а вкінци завмирають.

Було по всім. Рука пекла ся і пучнявіла поволи, без всякого руху.

Сура вибухла різким окликом:

— Лейба!

Зібаль дав їй знак, щоби не перепиняла. Товстий запах жареного мяса розносив ся по сїнях; було чути шкварчанє і від часу до часу тихий хруск.

— Лейба, що се? — повторила жінка. Відтак кинула ся до брами і відложила засуву на бік. Брама відскочила від муру і волікла за собою тїло Юрка, що висїв на ній правою рукою. Гурма сельских мешканців, всї з горіючими лїхтарнями, товпила ся коло него.

— Що стало ся? Що стало ся?

Новинки.

Львів дня 5-го січня 1903.

— **Відзначенє князів Церкви.** Є. В. Цїсар іменував Найвисшою постановою з дня 30-го грудня, взглядно з дня 2-го січня с. р. Впреосьв. Архієпископа дра Йосифа Більчевского і Впреосьв. Митрополита дра Андрея гр. Шептицкого у Львові тайними радниками.

— **Є. Вел. Цїсар** жертвував з приватних своїх фондів 200 корон церковному комітетови в Петрикові, тернопільского повіта, на докінченє будови церкви.

— **Іспити фізикатскі** зложили перед комісиєю екзамінацийною пп.: др. Болеслав Келяновский і др. Тадей Литвинович.

— **Ювилей дневникарский.** Директор львівскої филії бюра кореспонденцийного і сотрудник Gaz. Lwowsk-oї п. Казимир Зельонка обходив вчера 30-лїтний ювилей свого дневникарского званя.

— **Новий спис часописий,** зложений почтовими бюрами дневників выказує 4788 часописий нїмецких, 914 ческих, 578 француских, 469 англійских, 330 італїяньских, 304 польских, 160 российских, 58 словіньских, 53 хорватских і 43 руских.

— **На дохід захоронки в Печеніжинї** відбуде ся на Новий рік в середу дня 1 (14) січня 1903 р. в сали уряду громадского представлене ораториї сценїчної в 4 діях п. заг.: „Ніч Вифлеемска“. Цїни місць: Місце сидяче 1 кор., вступ на салю 40 сот.; дїти платять половину цїни. Початок о 6 год. вечером.

— **Важне для катехитів і тих, що учать релїгії в народних школах.** Вже вийшли три части практичного провідника для катехитів, в котрих поясняє ся в дуже приступний спосіб науку релїгії для дїтий 1, 2, 3 і 4 класи, взглядно для дїтий шести степенів науки. Після тих підручників можна учити і в церкві і по части надають ся они до займаючого читаня в читальнях. Всї три части можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цїнї 4 кор. 80 с., а з почтовою пересилкою о 20 с. більше. Радимо щиро закупити сю одиноку книжку, котра так дуже є потрібна для кождого вірного християнина-католика.

— **За побитє війта і жандарма.** Львівский суд карний засудив оногди селян з Ракївця Михайла Расевича на 5 місяців, Станислава Расевича на три, а Стан. Кошулиньского, Вал. Кошулиньского і Ів. Кошулиньского по два місяцї вязниці, за то, що они дня 19 жовтня м. р. в часї празника побили в коршмі Ізраїля Гершгмана, війта Данила Огоновского і жандарма Михайла Серетного, коли ті о 2 год. в ночи не хотїли позволити їм забавляти ся в коршмі, задля того, що они попившись зачали виробляти галабурду.

— **Самоубийство.** З Ланів, повіта бобрецкого, пишуть нам: У нас в Ланах застрілив ся з незнаної причини в пятницю в полудне, т. є. дня 2 с. м. академік Стефан Сохоцкий в поблизькім лїсї. Куля пробивши праву грудь, вилетїла на скрізь. Самоубийник ще жиє, але нема нї найменшої надії удержати его при житю.

— **Відважний обманець.** З Мшани долїшної пишуть до „Руслана“: В нашій школици малисьмо незвичайного гостя. Отсе молодий, 30-лїтний чоловік, раз назвища Ґродґер, другий раз Скшиньский, раз зелїзничий механїк, другий раз комісар лиманівского староства або концепіст намісництва, їздив підводами від громади до громади, вступав до шкіл, переглядав шкільний інвентар, стягав шкільні залеглости, скликував війтів і відбирав від них гроші. Удало ся се єму в Вільшівцї, в великій Порубі і Медведьові, де скликавши людий, забрав від них належні громадскі залеглости, а від війта взяв посмертну книжку, кажучи собі дати 7 К. на нову, котру обіцяв прислати за 3 дни. Відтак прибув в ночи до Подобина яко „комісар“ і піднесеним голосом заявив, що має приказ від староста (котрий як раз був тоді в Медведьові), стягнути сейчас від війта всякі залеглости. Настрашений війт віддав єму 40 К. а на жаданє поквітованя, одержав відповідь, що дістане его 16. січня. „Комісар“ гроші забрав і відїхав, а війт пішов оповісти о сїй незвичайній справі сотрудникови з Медведьова, о. Олексові. Сей однак, знаючи склад лиманівского староства, додумав ся обманьства і вислав сейчас війта до долїшної Мшани з донесенєм до жандармерії. Тут показало ся, що сей „Ґродґер-Скшиньский“ є скінченим обманцем, котрий натягав війтів, парохів і учителів. Пошукованя жандармериї увінчали ся успіхом, пана „комісаря“ прилапано в Кальварії і замкнено до вязниці в долїшній Мшанї. Однак і тут не забув він на свій штудерний дар, вивалив дверцята в печі, вилїз на двір і пропав.

— **Справа Гумбертів.** Панї Гумбертова, прізвана тепер „великою Тересою“ і єї муж Фридрих вибрали собі на свого правного защитника адвоката Роберта. Вірителї сих великих мантіїв набрали тепер переконаня, що процес не верне вже їм нїчого і многі з них не хотять навіть прилучити ся до процесу. Так н. пр. головний віритель Гумбертів, промисловець нафтовий, Маршан, з Дункерки, котрий стратив 11 міліонів франків, не хоче грати нїякої ролї в процесї і каже, що ті лихварі, котрі виманювали гроші від Гумбертів, то ще більші мантії як самі Гумберти; єму жаль лиш того, що ті гроші, які він позичав Гумбертам, дістали ся в руки лихварів. Також і Шостман з Ліль, котрий позичив Гумбертам 7 міліонів, не хоче прилучити ся до карного поступованя. З другої же сторони говорять, що деякі круги побоюють ся великого скандалю і впливають на то, щоби процес Гумбертів відбув ся о скілько можна в найменших розмірах. Суть наконець і такі, котрі справу Гумбертів вяжуть з голосною свого часу справою Драйфуса і звертають увагу на то, що Гумберт належав до тих, котрі найбільше боронили Драйфуса.

— **Бунт арештантів в Станиславові.** Минувшої суботи вечером і вчера повторили ся в станиславівскім заведеню карнім ті самі сцени, що свого часу у Львові. Львівскі арештанти, котрих 220 уміщено в окремім крилї станиславівского заведеня карного, розвели поволи аґітацию в цїлім заведеню і остаточно в суботу викликали досить небезпечний бунт. По полудни около 5 год. вибух бунт насамперед у варстатах кравецкім і столярскім, але дозорцї якось дали собі раду і позаводили арештантів до їх кель. Аж о 7 год. вечером вибух бунт на ново з цїлою силою. Арештанти зачали страшно верещати викрикуючи: Не бий! Мордують! Не даймо ся! Дайте їсти! — а відтак взяли ся таки виважувати двери. Вже виважили були четверо дверий і почали вибігати на коритарі, коли надійшло войско цїлий баталїон краєвої оборони. Арештанти повтїкали, але мимо того не перестали нищити і ломати в казнях все, що лиш дало ся. Зелїзними ліжками виважили 20 дверий, потов-

---

Зібаль, що сидїв доси неповорушно, підніс ся важко. Зробив собі місце до переходу, розсунувши легко людий на обі сторони.

— Як то було, жиде? — питав хтось.

— Лейба Зібаль — сказав коршмар величним голосом і з широким рухом — Лейба Зібаль іде до Яссів, сказати рабінови, що Лейба Зібаль вже не жид... Лейба Зібаль християнин... бо Лейба Зібаль засьвітив ліхтарню в честь Христа.

І пішов поважно на схід сонця під гору, як розумний мандрівник, котрий знає, що далекої дороги не відбуває ся спішною ходою.

БАЙДА.

(З ческого — Едварда Єлінка).

Молодий Байда ненавидів страшно панщину і тому пішов до січових козаків, котрі в оселях над устєм Чортомелика до Днїпра вели юнацке житє і прославляли свій кіш.

Добре було там Байдї і він небавом привик до свобідного житя козацкої дружини. І в тім коши, подібно як в инших, був звичай такій, як в цїлій запороскій Січи. Слухали батька атамана, вибирали судиїв, писарів, кошових і хорунжих, радо били ся і вчили ся в школах. Впрочім підчас мира „що заробили, то пропивали, а як гуляли, то музики наймали“. Притім курили люльки, гуляли, викрикували — але жінок не дуже любили, бо за велика любов до жінок була найстрашнїйшою отруєю для хоробрости і свободи Січи.

Се подобало ся Байдї, котрого вже нїхто не понижав та не неволив до служби; добре єму було гуляти, співати і люльку курити.

Тогди нудила ся цїла Січ, бо мир тревав довше, як звичайно. В рівцях козацких шаблюк давно вже висохла кров бисурманьска. Не шукаючи забави серед жінок, весь час проводили лише в коршмі.

Аж ось одного дня затужив Байда дуже за жінками — і не диво! Молодий був, а колись на дворі гордого пана видів повно ріжних жінок. Тепер з нудьги нагадав собі молодечі лїта і забажав склонити голову на груди гарної жінки, дивити ся в єї глубокі очи, чути любовний шепіт єї слів і почути на своїх устах поцїлуй єї калинових уст. Він забажав знов дуже кохання.

Бажаня такого на Січи не хвалили, а він раз при веселім настрою і повній чарцї виховив ся з тим перед своїми товаришами.

Ой! У комнатї всї товариші, що забули вже про чари жіночої любови, зареготались майже згідно. В їх душах єя думка давно вже завмерла, а послїдня іскра ніжної любови вигасла в них раз на все. Они кохали жінок, та не сею ніжною любовю.

Засоромлений Байда вийшов з комнати у степ. Проклинав свою щирість і постановив собі, нїколи вже не думати про жінок, лиш іти в слїди своїх панів братів, щоби славу Січи побільшати відвагою та лицарством і по сьвітї єї розширяти.

Але Байдова дружина суворо осудила се єго відступство і рішила одноголосно вилїчити єго із сеї ніжности.

* * *

Коли хмари збирали ся на нову битву, привели Байдї жінку, та таку красну, що про неї лише в старих казках кажуть. І молода була і чарівна. Перед тим Байда хиба чував від людий, що на сьвітї єсть такі гарні жінки.

Она зявила ся перед ним, мов чародійка, — гарна на причуд. Дві цїхи, які кождий Січовик повинен був мати, то єсть байдужість до дївчат і козацка гордість, щезали у Байди щораз більше, як зачав вдивляти ся в сю красу. Він і не отямив ся, як покохав єї горячо, і сам не знав, як се склало ся.

Їх лишили самих.

Мариною звала ся гарна жінка. Она піднесла до него свої блїді руки і вимовила солодко єго імя. Пристрастне чутє, якого Байда не зазнав нїколи в житю, збудилось у нїм. Він не міг оперти ся, воля єго ослабла.

Склонив голову на груди гарної жінки, уста притулились до ясного єї чола, поцїлував — цїлував без кінця.

Забув про свою дружину, про славу Січи і про себе самого.

Та єму було байдуже, коли любив так чудову дівчину. Очи єї сьвітили, як зорі на небі, а лице єї горіло румянцем невгамованої любови. Трудно було вирвати ся з полону чорнобривої Українки.

Забув Байда про все, забув....

* * *

Нараз затрубіли в похід. Цїла Січ як один муж випала з коша на стрічу зненавидженого ворога. Серед воєнного гамору брязчало оружє, гуділи бубни і греміла пісня про козацку славу.

Але Байда, замотаний в сїтки любови, не знав про се нїчого. До него не долетїв анї один голос дружини, що готовилась до бою. Чим голоснїйше греміли бренькіт оружя, гук буднів і пісня про козацку славу, тим пристрастнїйше обнимала Марина Байду, тим горячїйше цїлувала єго та пестила, — і тим більше любовав ся він єї очима, а буйним єї волосєм бавив ся, мов дитина. Він тонув, потонув зовсїм у розкоши.

кли шиби у вікнах, виломили крати а навіть повиривали дошки в помості. В неділю в полудне при роздаваню страви повторили ся бунти. Арештанти робили страшенні крики і викидали хліб крізь вікна. Аж коли дозорці під охороною войска поковали проводирів бунту і позамикали їх до окремих казнь, настав спокій.

— З поліцийної статистики в Льондоні. Зі зростом англійскої столиці більшає також і штаб поліциї, що виносила в мин. році 15.777 люда. Із числа 14.000 звичайних поліциянтів 60% повнило також нічну службу. В тягу року зареґестровано 109.534 кримінальних переступств, а капітал, що пропав наслідком крадіжий, обманьств, надужить і т. д. представляє суму 350.000 фунтів штерлінґів т. є. около 9 міліонів корон і зріс в порівнаню з попередним роком о 50.000 фунтів штерлінґів.

— Померли: Марія з Яворских Будзиновска, вдова по гр.-кат. пароху в Мокрошині, упокоїла ся у Львові дня 3 січня с. р. в 91 році жатя.

— На коляду і на дарунки в день сьв. Николая для молодіжи надають ся дуже добре ілюстровані видання рускoго товариства педаґоґічного у Львові, як ось слідуючі:

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робізон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелізниць державних оповіщує: Зелізниця Львів-Самбір-галицко-угорска границя. Після оповішеного в „Wiener Zeitung" буде роздана в дорозі оферт достава і уставлене зелізних конструкций мостових і зелізних поруч. Оферти буде принимати ся найдальше до 20 січня 1903 в ц. к. Дирекциї будови зелізниць у Відни (Gumpendorferstrasse Nr. 10) де можна переглянути близші услівя достави.

Заведене з днем 10. цьвітня с. р. з огляду на надзвичайні утрудненя, повсталі в наслідок перебудови двірця зелізничого в Бориславі, продовжене речинця достави для посилок товарових, зносить ся з кінцем грудня 1902. — Заведене же еще від 1. цьвітня 1889 загальне продовжене речинця достави для подібних посилок на шляхах ц. к. зелізниць державних в Галичині, остає ся і дальше в силі.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 5 січня. Чеські участники конференциї угодової з Чех і Морави відбули вчера вечером довірочну нараду з міністром дром Резеком. Висліди наради держить ся в тайні.

Новий Йорк 5 січня. N. York Herald доносить, що вчера вечером надійшла депеша з Венецуелї, з котрої виходить, що президент Кастро має намір зложити уряд президента Венецуелї, або може то вже навіть зробив.

Танґер 5 січня. Велике вражінє зробив поступок султана: свого старшого брата, котрий прилучив ся був до ворохобників, покликав султан до Фезу і іменував его ґубернатором. Брат зложив присягу на вірність султанови.

Дрездно 5 січня. Саский король Юрий поважно занедужав. Вчера стан его здоровля був грізний.

Аж коли чарівна Марина втомилась і уснула в обнятях Байди, молодець по малу отямив ся. Поклав гарну головку на мягку подушку, окрив её горячими поцілуями і вийшов під намет неба, засіяний зорями.

Аж тут протер він очи і отверезів. Все порозумів.

Та годі! Коли він бавив ся любовю, козацкий кіш опорожнив ся. Браві юнаки давно змірили ся з ненавистним ворогом.

Як шалений побіг Байда до брам, — але найшов їх замкненими. Він пукав, підносив засуви, благав, та дарма. Лише здалека доносив вітрець гомін завзятої борби.

Страшна неслава!

Молодець Байда замкнений у коши — зі слабою жінкою.

Байда впав у розпуку. Маркотний заломив руки і почув гіркий жаль.

* * *

По щасливій битві гучно вертали січові братя до свого коша при устю Чортомелика до Днїпра.

Якаж то слава!

Який то гучний поворот до коша з побідою! Їхали на баских конях, забраних у татар. Кождий ніс гордо пишну добич: шаблю криву позолочувану, висаджену дорогими камінцями. На чолах у них виднів блеск лицарскої слави.

Вертали, як вельможі, збогачені побідою і добичею!

Лиш один Байда був убогий. Не міг нічого иншого зробити, лише склонив голову на груди, колись горді та пишні. Не мав ні слави, ні почести, ні добичи.

Тимчасом отямилась і Марина, а почувши про побідоносний поворот хоробрих юнаків, пішла з дружками сипати їм цьвіти під ноги. Біла её рука висувала ся до тих, що новою побідою вславили Січ.

Нараз перед нею станув Байда.

Она змішала ся і посумніла.

Горе їй, она не бачила его на баскім кони, з шаблюкою кривою, позолочуваною, висаджуваною дорогими камінцями, з вінцем слави на чолі.

Але бачила его вбогим, знеславленим, упокореним иншими. І здало ся їй, що всї инші гіднїйші були её краси і коханя.

Тому чарівна Марина відвернула очи від Байди, а вдивилась у статі лицарів.

В нагороду обдаровувала їх найрозкішнійшим усьміхом, а повною жменею сипала цьвіти під ноги витязів.

Ані одна цьвітка не залетїла під ноги бідного Байди. І любовного усьміху не дістав він також.

Страшний жаль і докір почув Байда у серцю своїм і зненавидів усе, через що не міг зазнати також почестий і слави.

* * *

З того часу Байда не попав уже ніколи в сильце любови, але все був одним з перших у всїх справах Січи. Менше кохав жінки, а в часї мира радо гуляв, співав і люльки курив.

Тому і дочекав ся він повороту до коша на гарнім кони з шаблюкою кривою, позолоченою, висадженою дорогими камінцями, з вінцем лицарскої слави на чолї.

А жінки сипали ему найзапашнійші цьвіти під ноги.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год

Зі Львова

поспіш. відходить	особ. відходить	
		День
	6·25	До Станиславова, Нідвисокого, Петутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковеля
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стрижа
	9·00	„ Скольного, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сокова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{10}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берка, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

поспіш. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковеля
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телєфона число 569).